

1

Sota el pomer

A l'hora de pati, la Sira, la Sara i el Guim juguen a futbol sota les branques del pomer.

El Sherlock també hi juga, però, de sobte, queda glaçat. El Doc, el seu amic, ha desaparegut!

Des que l'Helga i l'Hortència, dues nenes de cinquè, els molesten, al Sherlock no li agrada deixar el seu amic sol al pati de l'escola...

El Sherlock mira al seu voltant... No és gens difícil de veure, l'Helga: és la més alta de cinquè, i els seus cabells llargs i negres ressalten per sobre el grup de nenes que parla a sota el porxo.

Pel que fa a l'Hortència, també és fàcil de trobar: només cal esperar que obri la boca per riure's d'algú i el sol brilli sobre els bràquets que porta.

El Sherlock les ha vistes, són allà. Xerren, riuen i fan cara d'estar tramant

alguna cosa a prop del pàrquing de patinets... mentre el Doc torna tranquil·lament del lavabo.

«Uf! Tot en ordre», pensa el Sherlock.

De cop, un crit el fa tocar de peus a terra de nou.

—Ai! —crida el Guim, des de sota el pomer—. M'han fet la traveta! Una altra malifeta de l'Helga i l'Hortència! —crida.

—No, és impossible —afirma el Sherlock, que observa l'escena.

ENIGMA NÚM. 1

Saps per què el Sherlock n'està tan segur?

—Les acabo de veure: l'Helga i l'Hor-tència són a l'altra banda del pati —ex-plica el Sherlock—. No han pogut fer res, elles...

—Per una vegada! —diu la Sara.

—Mira què t'ha fet caure, Guim —diu el Sherlock, ajupit al costat d'un arbre—. T'has entrebancat amb això que surt de terra.

